

Wat zegt Paulus in Romeinen 8:18-27?

Romeinen 8:18

We zijn sterfelijk (8:10,11); we moeten onze eigen wil weleens verloochenen of doden (8:13); we moeten delen in het lijden van Jezus (8:17) – dat lijkt allemaal niet zo positief. Maar Paulus wees er nadrukkelijk op, dat dit de weg is naar Gods eeuwige heerlijkheid (luister). En die heerlijke toekomst – zo zegt hij hier – is zó groot en feestelijk, dat al het lijden en alle moeiten gedurende ons tijdelijke aardse bestaan erbij in het niet zal vallen. Het lijden van nu (hoe groot en indrukwekkend ook) zal blijken klein te zijn als je het vergelijkt met de heerlijke toekomst die we mee gaan maken. Dáárvan is Paulus overtuigt, zo zegt hij bemoedigend.

Romeinen 8:19

Ja, heel de schepping ziet uit naar de tijd, dat eindelijk de echte kinderen van God erkend zullen worden en zullen heersen over de hele schepping.

Romeinen 8:20,21

Want nu lijkt het bestaan van de hele schepping vaak zo hopeloos en zinloos door het gedrag en de verkeerde leiding van zoveel mensen die voor zichzelf leven. God heeft deze wereld aan mensen onderworpen, maar zoveel mensen maken misbruik van hun macht. De hele schepping lijdt daaronder. Maar de schepping weet (of voelt aan) dat God haar eens zal bevrijden van de slavernij aan zonde en dood, doordat de schepping eens weer totaal door echte rechtvaardigen (kinderen van God) geregeerd zal worden. God gaf daar hoop op.

Hoe gaf God de schepping hoop op bevrijding? Via zijn woorden (de Bijbel)? Of via een besef dat het nooit voor eeuwig zo zou blijven in Gods wereld? Of via Jezus? Alle drie is mogelijk en wellicht versterken ze elkaar. We weten niet waaraan Paulus hier dacht, omdat hij dat niet zegt.

Er komt bevrijding van de (slavernij aan de) vergankelijkheid, die veroorzaakt wordt door de zonde van de mensen (die door God tot koningen waren aangesteld). Door hun angsten en zorgen misbruiken en zondigen zij en brengen daardoor bederf en dood in heel de schepping. Maar er komt een nieuwe wereld, waarin kinderen van God, die van die slavernij aan de zonde bevrijd zullen zijn, over de aarde zullen regeren. Dan zal door vertrouwen op God een vrijheid en heerlijkheid heersen, die een zegen zal zijn voor heel de schepping en alle schepselen. God zal het leven van Gods kinderen totaal nieuw, hemels en heerlijk maken.

Romeinen 8:22

De hele schepping ziet daarnaar uit – al lijdend. Zoals een vrouw in barensweeën lijdt en uitziet naar de uiteindelijke geboorte, waardoor het lijden stopt en het nieuwe leven er zal zijn. Paulus ziet de schepping als geheel en/of alle schepselen afzonderlijk als het ware als personen, die zuchten, lijden en uitzien naar verlossing.

Romeinen 8:23

Ook wijzelf zien daarnaar uit. Des te meer, doordat we de hemelse Geest al in ons hebben ontvangen. We beginnen de hemelse gezindheid al meer te kennen en voelen daardoor al meer aan hoe heerlijk de toekomst zal zijn. De Geest in ons is als een voorschot of een voorproef. We voelen aan dat totale bevrijding van de zonde en vergankelijkheid nog moet komen. Alle aanvechtingen van angst en zorg, en ook de vermoeiende en voortdurende strijd om in het geloof te blijven om zo vleselijke neigingen te overwinnen zal verdwijnen, doordat ons vlees totaal zal sterven en ook onze lichamen nieuw gemaakt zullen worden!

Romeinen 8:24,25

Hier zien we naar uit. Dit maakt ons tot mensen vol hoop. Maar we zien het nog niet. We geloven het, omdat God en Jezus en de Geest het ons zeggen. Daarom is deze hoop niet onzeker en blijven we in verwachting volhouden in de strijd om God de heerschappij te geven in alles. Christelijke hoop doet volharden.

Romeinen 8:26

En de Geest helpt ons hierbij – gelukkig maar, want wij zijn zwak en zouden zomaar afhaken. Soms weten wij niet meer hoe het verder moet en zal gaan. Maar de Geest helpt ons zelfs bidden en doet dat in ons – ook al verstaan we zijn stem niet. Hij ontsteekt zo in ons die krachtige hoop – ook al staan we voor hoge muren en in zwaar lijden. Hoe vaak zijn christenen niet vol hoop en zekerheid, hoewel de omstandigheden in hun leven hopeloos zijn en lijken. Toch ... is er vertrouwen. Dat is het werk van de Geest die in ons zucht en de band met God levend houdt, zelfs zonder dat wij het onder woorden kunnen brengen.

Romeinen 8:27

Als wij ons aan de leiding van de Geest overgeven, ziet God ons in eenheid met de Geest en hoort de Geest in ons pleiten, bidden en zuchten. En zo is Hij ons – ook dankzij die gebeden – meer nabij dan wij vaak denken of aanvoelen. ‘God met ons’ blijft een feit – net zoals dat bij Jezus was – zelfs op Golgotha.